

Abstract

Project Code: DBG53800027
Project Title: **Organic Food Value Chain Restricting and Marketing Strategies for Supermarkets and Exporting in Thailand**
Investigator: Suthep Nimsai, Mae Fah Luang University
E-mail Address: n_suthep@hotmail.com
Project Period: 2 years

Currently, agri-food systems are facing dynamic changes in both developed and developing economies. Agri-food systems that were based on traditional markets are increasingly channelled through modern trade chains. One of the reasons for this change is the influence exerted by modern trade chains. While this situation offers opportunities for organic small-scale farmers, the high standards set by modern trade chains in terms of quantity, quality, delivery, timing, packing, safety, etc., can prevent small-scale farmers from exploiting such opportunities, because of the significant changes required in their production and marketing systems.

Furthermore, the associated coordination and transaction costs can drive modern trade buyers toward a small group of suppliers based on producers' capacity. In recent years, social enterprise schemes have become an important producer organizational form that has emerged in both developed and developing economies in integrating small-scale farmers with modern trade chains. The role of social enterprises in integrating organic small-scale into modern trade chains is based on case studies of two social enterprise schemes. An applied value-chain and New Institutional Economics (based on transaction costs) framework is used to analyze how smallholders are coping with the transformation in the food sector in Thailand and the role of social enterprises.

The study has found that organic small-scale farmers mainly use five different mechanisms to participate in modern trade chains depending on their situations and preferences. Participation through social enterprise scheme was found to be currently popular because it offers farmers a number of opportunities and advantages in the supply of organic/pesticide-safe products. In addition, the study results show that organic farmers in the social enterprise schemes in both case studies had higher outcomes (profits) than conventional farmers. The decision of households to participate in social enterprise schemes in producing organic products for modern trade chains was not independent of household and farm characteristics.

Organic farmers faced challenges related to labour, input/credit supply and in meeting production and produce standards prescribed by modern trade chains. However, the key motivation for participation arised from the roles that social enterprise schemes played in enabling farmers to deal with market uncertainty by providing guaranteed outlets for produce and assured minimum price.

The study also shows that social enterprises played important role in reducing transaction costs for organic small-scale farmers which influenced the profitability and sustainability of organic small-scale farmers' participation in modern trade chains. The results of this study provide important insights for policy and efforts to promote social enterprises as organizations uniquely capable of integrating small-scale farmers into modern trade chains.

Key words: Organic Farming, Marketing , Modern Trade, Supply Chain

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ: DBG53800027
ชื่อโครงการ: การปรับเปลี่ยนโครงสร้างระบบห่วงโซ่คุณค่าและกลยุทธ์การตลาด
สินค้าเกษตรอินทรีย์ สำหรับห้างสรรพสินค้าและการส่งออกของ
ประเทศไทย
ชื่อนักวิจัย: สุเทพ นิมสาย, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
E-mail: n_suthep@hotmail.com
ระยะเวลาโครงการ: 2 ปี

ปัจจุบันอุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะอาหารที่มาจากภาคเกษตรได้มีการเปลี่ยนแปลงแบบ พลวัต ทั้งในประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนา ซึ่งรูปแบบการค้าสมัยใหม่ ได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น และเข้าไปทดแทนการค้าแบบดั้งเดิม หนึ่งในเหตุผลสำคัญสำหรับการเปลี่ยนแปลงนี้คือแรง ผลักดันจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมการค้าปลีกและห่วงโซ่การค้าสมัยใหม่ ซึ่งการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว ถือเป็นโอกาสที่ดีสำหรับเกษตรกรรายย่อย โดยเฉพาะเกษตรกรที่ทำการเกษตรแบบอินทรีย์ ซึ่งสามารถผลิตสินค้าอินเป็นที่ยอมรับต่อความต้องการของโซ่อุปทานสมัยใหม่ได้ ซึ่งโซ่อุปทาน การค้าสินค้าเกษตรสมัยใหม่นั้น ได้มีการกำหนดมาตรฐานทางการเกษตรปลอดภัยที่สูงขึ้นทั้งในด้าน คุณภาพ ปริมาณ การขนส่ง เวลา บรรจุภัณฑ์ และความปลอดภัย ดังนั้นเกษตรกรที่ทำการเกษตร แบบอินทรีย์จึงมีโอกาสทางการค้าเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามโซ่อุปทานการค้าสมัยใหม่ได้คำนึงถึง ต้นทุนในการทำธุรกรรมทางการผลิตและการตลาด รวมถึงการติดต่อประสานงาน จึงทำให้การค้า ระหว่างเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์รายย่อยไม่สามารถติดต่อทำการค้ากับผู้ประกอบการ การค้าสมัยใหม่ได้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าองค์กรธุรกิจเพื่อสังคมได้มีบทบาทในการช่วยประสานกลุ่ม เกษตรกรอินทรีย์กับผู้ประกอบการแบบการค้าสมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และจาก การศึกษาบทบาทของผู้ประกอบการเพื่อสังคมในการรวมเกษตรกรขนาดย่อยไปยังห่วงโซ่สมัยใหม่ได้ ศึกษาใน 2 กรณีศึกษาของกลุ่มผู้ประกอบการเพื่อสังคมนอกแนวคิดเรื่องห่วงโซ่คุณค่าประยุกต์และ เศรษฐศาสตร์สถาบันสมัยใหม่ (เน้นประเด็นต้นทุนธุรกรรม) ถูกใช้เพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับผู้ถือหุ้นราย เล็กตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมอาหารของไทยอย่างไรและบทบาทของ ผู้ประกอบการเพื่อสังคมพบว่า

เกษตรกรผู้ทำการเกษตรแบบอินทรีย์รายย่อยจะสามารถเข้าร่วมกับผู้ประกอบการค้าแบบสมัยใหม่ได้ ในห้าช่องทาง ซึ่งในการเข้าร่วมห่วงโซ่การค้าสมัยใหม่ซึ่งมีความแตกต่างของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับ เหตุการณ์และความพึงพอใจ การเข้าร่วมรูปแบบผู้ประกอบการเพื่อสังคมถูกค้นพบที่กำลังเป็นที่นิยม เพราะทำให้เกษตรกรทั้งโอกาสและผลประโยชน์ในด้านการขนส่งสินค้าอินทรีย์และสินค้าปลอดภัยจาก สารเคมี โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลการศึกษานี้ได้อธิบายถึงเกษตรกรที่ทำการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์ที่ เข้าร่วมรูปแบบผู้ประกอบการเพื่อสังคมทั้งสองกรณีศึกษาว่าได้รับกำไรสูงกว่าเกษตรกรที่ไม่เข้าร่วม

ส่วนในการตัดสินใจของครัวเรือนในการเข้าร่วมในรูปแบบผู้ประกอบการเพื่อสังคมในการผลิตเพื่อห่วงโซ่การค้าสมัยใหม่ขึ้นอยู่กับลักษณะของครอบครัวและพื้นที่เพราะปลูกทั้งนี้เกษตรกรแบบเกษตรอินทรีย์ที่เข้าร่วมกับผู้ประกอบการสมัยใหม่ได้เล็งเห็นถึงโอกาสในด้าน แรงงาน วัตถุดิบและ แหล่งทุน และในการผลิตและการทำมาตรฐานโดยคำแนะนำของผู้ประกอบการในห่วงโซ่การค้าสมัยใหม่ อย่างไรก็ตาม หัวใจสำคัญในการเข้าร่วมรูปแบบผู้ประกอบการเพื่อสังคม เป็นผลมาจากบทบาทของผู้ประกอบการเพื่อสังคมที่ช่วยเกษตรกรในความไม่แน่นอนของตลาดโดยให้การรับประกันการรับซื้อและประกันราคาขั้นต่ำ การศึกษาครั้งนี้ยังอธิบายถึงผู้ประกอบการเพื่อสังคมมีบทบาทที่สำคัญในการลดต้นทุนในการทำธุรกรรมต่างๆสำหรับเกษตรกรแบบเกษตรอินทรีย์รายย่อยซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการสร้างกำไรและการยั่งยืนของการเข้าร่วมห่วงโซ่การค้าสมัยใหม่ของเกษตรกรรายย่อยผลจากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์อย่างสำคัญในการออกนโยบายเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการเพื่อสังคมเป็นองค์กรในการขับเคลื่อนเกษตรกรรายย่อยไปยังห่วงโซ่การค้าสมัยใหม่

คำหลัก: เกษตรอินทรีย์ การค้าสมัยใหม่ การตลาด โซ่อุปทาน